

પરસ્તાને મેહફીલ

યાને
ગઝલે દીલ આગમ

પ્રકાશક-શ્રી. વૃન્દાલાલ મગનલાલ પુસ્તકેશન.

પ્રથમ પ્રકાશન-૧૯૫૬

૨૪૨૨૨૨

બે આના

Copy Right by C. M. Shah

૧૪૨૨૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૨૨૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૪૨૨૨૨૧ ને મેટ્રીલ

વિષય ૪૪૬૮: ૪ ૪૬૮

૧૪૨૨૧ ગુજરાતી કોમીયોડીયન
 ૧૪૨૨૧ ગુજરાતી કોમીયોડીયન

પરસ્તાન મહરીલ

યાને

ગઝલે દીલ આરામ

ગઝલે-એહમદ.

—:====:—

અય ખવાગ્ન યે આલમ તુરે ખુદા, મુજે દરકે હશારા છોડીયા.
 મેરી ફતી આગ્નકે અય ખવાગ્ન, પીયા ક્યું દેકે સહારા છોડીયા,
 જરા નેનકા દેકે હશારા મુજે, જરા હીજકા હોવે સહારા મુજે;
 ન ત્યાદા હશમે મતાના મુજે, ક્યું દરકા ખુલાના છોડીયા.
 ખુલખલ હુમે દરકા તેરે શહાં, જરા હુદે કમરકી કીજે નીગાહ;
 પ્રકતમે અય મુજે લીજે ખુલા, ક્યું મુગ્ધકા ખુલાના છોડીયા.
 અય શાહ મોહનુદ્દીન પીયા ખવાગ્ન, હિસમાનકે તુંમ તુરે નીગાહ;
 અજમેરકી ચોખટ દીજે દીખા, ક્યું ખવાગ્ન હમારા છોડીયા.
 તેરે દરકે સીરામે જાલ કીધર, અય હસરા દુકું કોતસા દર;
 એહવાલ મહુ દીશસં જાકર મેને સંપત સહારા છોડીના.
 અય ખાતમે ચીસ્તકે શહવારે, એહમદકે દરમે ખુલવા લે,
 મેં ખવાગ્નએ ચીસ્તકે ખલદારે, ક્યું અપના નજારા છોડીયા.

નઈ-ગઝલ-કંવાલી.

ક્યા ખખર થી ઇન્કલાબે આસમાં હો જાયગા,
 ચારકા મીલના નસીબે દુશમનાં હો જાયગા.
 દેસ્ત બનકર તું કરેગા મુઝપે દુશમનકા ગુમાં,
 ક્યા ખખર થી હાથે અગસા ખદ ગુમાં હો જાયેગા.
 સામને કાતીલકે મુંદસે કુછ ન નીકલેગા જવાબ,
 ક્યા દલાને જખમ તુબી બેજગાં હો જાયેગા.
 ફર્શ ગૂલપર જવાબે રાહત અય પરી જાયગા નહી,
 જરમ નાજુક પર રંગ ગુલકા નિશાં હો જાયેગા.
 હિસ ઘડી આગેગા મુજકો ઉતકે વચ્ચંદ પર ચકીન,
 જખમ ખુદા હિતકે હમારે દરમીયાં હો જાયેગા.

ગજલે-શાયર—કંવાલી.

યા રખ તુ દીખા અહમદે સુખતાર કી સુરત,
 અખ જલદ હો તસકી દીલે જરકી સુરત.
 અલ્લાહકી રેહમતને કહા ઈસ તરફ આના,
 દેખી જો ક્યાતમતમે ગુનેહગારકી સુરત.
 હિસ અગરએ પુર ખમકા અગર વસ્ફ કરમેં,
 હો જાએ કલમ ખી મેરા તલવારકી સુરત.
 પહોંચા દે ગુનામે કો મદીતમે ઇલાહી,
 શાયદ નજર આગજેગી સરકારકી સુરત.
 હય રમજે હેકીકત ગહી જોર ગજે તસજુદ,
 • અગ્યારકી સુરતદીમે હય ચારકી સુરત.
 શાયદ મુઝે થેદ મુઝહો સામ વીદ હય મીમરઅ,
 અલ્લાહ દીખાદે મેરે દીલદારકી સુરત.

નર્મ-ગઝલ—

મેરી જન હરગીજ ન તનમે રહેગી,
 યે તુતી અરખકે ચમનમે રહેગી.
 જો યસરખમે જનના મયસર ના હોગા,
 તડપતી યેહ હસરત વતનમે રહેગી.
 મુઝે આપકા કયા નઝારા ન હોગા,
 યેહ ઉમેદ કયા મનઝી મનમે રહેગી.
 છીડક જઝો મઠ્યતપે ઈતરે-મુહુબત,
 કે બરસો યેહ ખુશબો કંઈનમે રહેગી.
 દહેંગે કયામતમ સખ નફ્સી નફ્સી,
 મોહુબત ન ભાઈ બહેનોમે રહેગી.

નર્મ, ગઝલ-તર્જો-કવવાલી.

હું છરફે નખીકા દીવાના કોઈ, કુછમી કહે પરવાહી નહી;
 આરુ જો કુછ સમજલે મસ્તાના કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.
 યેહ નામ હય હરદમ તીર દે જગ્યા, ઇસ નામપે જા મેરી કુરખાં;
 હય નામ મહુમદ શાહના, કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.
 અલ્લાહ અલ્લાહ શુબહાનલ્લાહ ફરમાયા નખીન ઇલ્લાહ;
 યેહ કેલકે ગીરાયા ખુતખાના, કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.
 મહેરાજકી મજ વો દુલા ખના, ઝોર સાહેબા ઉસકે સરપર બંધા;
 થા તાજ સફાઅત શાહના કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.
 અલ્લાહસે જો કુછ ઉસને કહા, અલ્લાહને વો મંજુર દીયા,
 ઉમ્મનકો થા અપની અખશવાના કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.
 કાશરપે જઝો જગ શાહેઅરખ મસ્તોને કહા આદસ્ત અદમ,
 બર બરકે પીલા પયમાના કોઈ કુછમી કહે પરવાહી નહી.

ગઝલે-ફીરોજ-રાગ, ભૈરવી—

મલાહી જીએ તેરે સમી ખલકત બની રેહવે,
 હમારે કલમમેં હરફમ તેરી ઉલફત બની રેહવે.—
 ઘડાં પર આખીદો ફાંસીકે ય હયે હુત્દો કરમ ઉસકા,
 કરો તુમ ફજોલ વો યારો કે વહાં રેહુમત બની રેહવે.—
 સફર હએ દુરકા યારો ન ખાલી હાય તુમ જાઓ,
 અગર આહતે અજબે તુમ, વહાં મંજગત બની રેહવે—
 કરો કુરઆન જાનો માલ, ચલો ધરશાદે મુરશદ પર,
 પ્રહાં આગમસેં શુબરે વહાં દિક્કત બની રેહવે.—
 જરૂર પાકે મે જેતાધર વહી હયે આગજુ હરફમ,
 હમેશા નફિસ મગકશ પર મેરી તાકાત બની રેહવે.—
 ખના કાકમ મકા તુ વહાં, હદાં જો હએ કના હોગા,
 દીખા કર નામ પર ઉચકે સદા ખરકત બની રેહવે.—
 મગરે પાકે યાગ્જે પર જલાયા ઉદ કુ ફીરોજ,
 મિમાલે આરાકે સાદીકે તેરી તુજબત બની રેહવે.—

ગઝલે—શાયક. —:===:—

દીલમેં દસ તરફમે મેહબુબકા જલવહ દેખા,
 બદ હે. આખ તો પ્રાયમે મેં મદીના દેખા.
 યા નખી દરરતે દીદારકા નકશા દેખા,
 ખત ન જાએ પેદ મેરા આંખોંકા પન્દા દેખા.
 જન તિગારોસેં પ્રીઆ દીગકો ગાયુક્ત દેખા,
 યા નખી તુમ ઉતહે નજરોસેં હમેશા દેખા.
 આંદ દે. દુદ દુઆ દુરુન્કા મદકા દેખા,
 લો મેરે પાંકે માહુ મદકા હશારા દેખા.

[૫]

તુરે ખાલીકસે હય પુર તુર વોહ રોઝા દેખો,
હાજીઓ ચલકે મદીનેમેં લી કઝખા દેખો.
દીલ હય ટુટા હુઆ કુટી હુમ કીસમત અફસોસ,
દીનરે અહમદમેં મેરા હાલે શીકસ્તા દેખો.
ખંધ રહી હય મેરી નાકામીએ અરમાંડી હવા,
ઉડ રહા હય મેરી તકદીરકા ખાકા દેખો.
આતીહી હોગી મદીનેસે સવારી ઠેહરે,
મલકુલ માત જરા દેર તો રસ્તા દેખો.

ગઝલે,—જમાલી—તજે—કબ્લાલી.

સાખીર તુમહારા નકશા, આંખોમેં જા રહા હય,
સાખીર તુમહારા જલ્વા દીલકો લુખા રહા હય.
કલયરકી ખદશાહી, સાખીરકો દી-ખુદાને
સાખીરકે દરપે બન્દા, ધુની રમા રહા હય.
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ, ઉડતા કદમ હય હરદમ,
સાખીર શૌકે અયસા, દીલમેં સમા રહા હય.
આઈનએ નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાખીર, જલ્વા દીખા રહા હય.
હય લખપે નામ સાખીર, દીલમેં મુકામ સાખીર,
સાખીરકે દરકા રસ્તા, વાજુદ ખતા રહા હય,
ઉશ્શાક કો ખુત્તાકર ઉદ્ધત જતા જતા કર,
મયદામે હુ કી સાખીર, અસ્તી અસા રહા હય.
ખીસ્તરસે અપને ઉંકર, ચલ તુ અસુ વે કલયર,
સાખીર તુમે જમાલી—દરપર ખુત્તા રહા હય.

ગજલે-શાયક.

—:≡≡≡:—

નહીં દુરકત તુમહારી અજ ગવારા યા રસુલુલ્લાહ.
 ખુલા લો મુઝકો તય્યામે ખુદારા યા રસુલુલ્લાહ.
 પુકારેં ક્યું ન તુમકો જા અપની ક્યું ન હેં તુમ પર,
 તુમહીસે જન્દગીકા હય સહારા યા રસુલુલ્લાહ.
 તુમહેં દેખા હય જસને ઉસને દેખા હકકે જલવેકો,
 તજસ્લી હુકકી હય ચહેરા તુમારા યા રસુલુલ્લાહ.
 ઉસે મંજુર યા જાહીર કરે ખુદાકો જમાને મે.
 જમીં પર ઉસ લીયે તુમકો ઉતારા યા રસુલુલ્લાહ.
 જો મુનકીર હય શક્ષઅતકે ઉનહે દોજખ મુઝારક હો.
 ભગેસા હય શક્ષઅત પર હમારા યા રસુલુલ્લાહ,
 તુમહારે નખલે ઉઘફતકે નમર ધતને તો હામીલ હોં.
 ફકેલોસે પેદલે સીના હમારા યા રસુલુલ્લાહ,
 કહાં તક સખ હો શામો સહર આકો પદર દીઝપર.
 તુમહારે હીજકા ચલતા હય આરા યા રસુલુલ્લાહ,
 અના અતલખ રઝઝાક શાનમેં જસકે કહા હુકને.
 ફિદા ઉમપે ન ક્યું આલમ હો સારા યા રસુલુલ્લાહ,
 હુર્થ આસાં વહી મુશકોઝ વહી ઉકે હુઝે સખ હલ.
 કાસી આશીકને જખ તુમકો પુકારા યા રસુલુલ્લાહ,
 ખુદા શાહેદ અરખ જાહેરમેં હય ઝોર રખ હય ખાતીતમેં.
 અદા કયા વરફ હો હમસે તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ
 વહી હય શૌક શાયકકા વહી ગર્જ શાયકકી.
 દીખા દો રોઝએ અનવર દુખારા યા રસુલુલ્લાહ.

[૭]

નઈ-ગઝલ.

-કંવાલી-

અપ્પ જાનેદો અસજાનેદો, વોહ બેવફા જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.
જીસકો છાતીસે લગા રખ્યા યા મંચને શૌક સે;
વોહ મેરે નાજો કા પાલા દીલરૂખા જાતા રહા.
તન દીયા ઓર મન દીયા, ઓર ધનબી સારા દે દીયા;
શીરતો બાકી ક્યા રહા, વોહ દીલકો તરસાતા રહા.
તીરે નીગાહ સે હેઠકર સીના જીગર જખ્મી કીયા;
અયસા સીતમ હમપે કીયા દર-દર વો બટકતા રહા.
હિસ બેવફા મારુક ને કયસા જલા રખા મુઝે;
જખ નજર પડતે લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અપ્પ ક્યા રહા દાસ જાનમે;
ધુતી જમાકર ઠરક-કા કફતી કો રંગવાતા રહા.
ખુદ ખુદા બેજાર હૈ જો કુંલ સે જુટા રહે;
ઇસ સાંશમે બેજાર હય ટુટા તો શીર જાતા રહા.
દર્દ દીલબી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખમે જીગર;
સારી બાતે તો રહી, વો દીલરૂખા જાતા રહા.

ગઝલે-યાદે-નખી-તજે-કંવાલી-

મદીને બુલાલો ખુદારા નખી, વેહ ફુરકત નહી હય ગવારા નખી,
મદીનેમે બુલા લીજીએ, જમાલ અપના દીખા દીજીએ;
તડપતા હય દીલે મુઝીર હિસે તસકીન દીલા દીજીએ,
દીર કપ્પ તલક મારા મારા નખી.-મદીને
મદીનેકા સફર અયકાશ હમકો બી મય સર હો,
યે સપ્પ અહુબાપ હો, ઓર સાથમે હિસ્તાદે અકબર હો,

યેહુ અરમાન હો પુરા હુમારા નખી.—મદીને.

ઝોર યુનાહુકા સર પર મેરે બાર હય,
મેરી નાવ ઇસ વકત મજબાર હય;

મય હુઆ મુજે દો સહારા નખી.—મદીને.

રમુસે દોસરા જીસ દમ ગયે અર્શે મોઅલ્લા પર,
તો રીદવાસે યેહુ હુરાને જીના કહેતીથી ખુશ હોકર;

વો આતા હુય દુલા હુમારા નખી.—મદીને.

અહોત એયેન હું એતામ હું, મૌલા બુલા લીજાયે,
વોહી જલવા જો મુસાકો દીખાયા થા વો દીખા દીજાયે;

ઝરાહી ઝલક ફીર દુખારા નખી.—મદીને.

મજાદ યહા કે મરનેમેં ન રાહત યહા કે જીતેમે,
કરીમે જાર કો આકા બુલા લીજાયે મદીનેમે;

નહી હીદમે અમ યુઝારા નખી.—મદીને.

ગઝલો—કલીયર—

ધુમ્મ હયે અર્શ પે વો શાને ખુદા આતે હંય,

મીલને અદલાહુસે વો શાહે હુદા આને હંય.

કહા જખરીલને ઇસાસે જયારત કર લો,

ધુમ્મ હે આજ વો મહેબુબે ખુદા આને હંય.

સખ નખી કેહતે હંય આપસમે ખુશીસે દેખો,

જીસકા મુસ્તાક હંય વો હોશિયા આતે હંય.

કહા ખાલીફને મલયકાંસે મીટા દો જુલમાત,

આજ મહુબુબ મેરે મહેલકા આતે હે,

બક્ષ દેતા હું અબી ઉમ્મતે અહુમ્મદકું તમામ,

દમખદમ લખપે તેરે બદરુદુજા આતે હેં.

મુસ્તબદે-હોસેન-તબે-ગઝલે-કબાલી

સોતાહએ ગલે લગાકર વહો, જખ્યાર પલંગ પર-કયા નાગે અદસે,
આતી હય લંપટ પુલોંકી મહેકાર પલંગપર-ઉસ બદે કયાસે.
હએ સોરખ જે પોશાક તો ઉસ ગોરે બદનપર-સબતી હએ સખવટ,
રખતા હએ અજખ તરેહકા, ગુલજાર પલંગપર-અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે, તું જરા જામકો બરદે જે રૌકે ખુદાહે,
જો સાથ રહું ચારકે સરશાર પલંગપર-સર મસ્ત નીશાસે,
હએ આરખુ દીલકી વહો આગોશ્વમે-આવે ખવાંદીશ મેરી.
સોખવે તો હો બકિં બલહાર પલંગપર-મીનત રહે ખુદાસે.
રંગતી તેરે સેરકી સુનકે હુસેન-અખ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઝાર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર-હરરોજ રખસે.

ગઝલે-દાગ— —:====:—

સીતમહી કરના જદાહી કરના નીગાહે ઉલફત કબી ન કરના,
તુમહે કસમ હય હમારે સરકી હમારે હકમે કબી ન કરના.
હમારી મૈયતપે તુમ જે આના તો ચાર આંસુ બહાકે બના,
જરા રહે પાસે આખરે બી કહીં હમારી હંસીન કરના.
લીયે તો ચલતે હય હજરતે દીલ તુમહે બી ઇસ અનખુમનમે લેકીન,
હમારે પહલુમે ઐઠ કર તો હમીસે પહલુ તેહીન કરના.
નહી હય કુછ કતલ ઇનકા આસાયે-સખત ગાંહય પડી લખોંપર,
કઝાકો પહલે શરીર કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસ્તા ગલીકા ઉનકી દિખાકે દીલકો હુયે પરીશાં,
યેહ હજરતે ખીઝકા જતાદી કીસીકા તુમ રતબરીન કરના.
ખુરી હય અય દાગ રાહે ઉલફત ખોદા ન લેગયે ઐસે રસતે,
જો અપની તુમ ખૈર પાહને હો તો બુઝકર (કબી) દીલ લગીન કરના.

રફીકે-મેહફીલ. ગઝલે-મુશા તબે-કલ્વાલી,

હે કુચ્છ ઉતારા હુવા સેહરા, કબાકે બન્દ હુટે હેં;
 ખતા સખદો મળે કીસને, તેરે બેખન કે છુટે હેં.
 ન તુ સચ્ચા ન તેરી ખાત સચ્ચી કોઈ પાઘ હેં;
 સરા સર તુબી જુટા હે તેરે વાઝેદે બી જુટા હેં.
 અનારોં કે ચમન મેં દાંત ખટ્ટે કર દીપે તુજને;
 તેરે ખુટેસે કદમે દો-સગુદે ખુખ કુટે હેં.
 ન ઓઝેગોં કીસીકે દામમે વો મુઝેં દીલ દરગીબ;
 તુમારી જુદ્દોંકે ફદમે બે ફસ કર છુટે હે.
 પરેશાં જુદ્દસે સુખુંલ હે નરગીસ મરત આંખે પર
 તેરે ગાલુપે ગુલ સદકે હેં કુરખાન કદ પે છુટે હેં.
 યહી હે કોલ મુશા કા ન બના ઇનકી ખાતોં પર;
 રકીબે રશીયા જનન હૈ-મેહલદે હેં જુટે હેં.

સનમખાને ઈશક-ગઝલ. —:====:—

ઉડાયા રંજ કુરકતમે તેરી રશકે કમર બરસોં,
 જલાયા હય લહું બરસોં ધુલાયા હૈ જગર બરસોં.
 ફીકરકે વાર મેં ચારખ ગએ યુંહી ગુજર બરસોં,
 રહા દીલ મુદ્દતોં મુઝતર ઉક દરદે જગર બરસોં.
 તસવ્વર મેં તુમ્હારે દીલ ઉલજને કા વહે ખાઇમ હૈ,
 લખા કોઇ ન ખાત બરસોં ન લેતે હો ખબર બરસોં.
 શખે કુરકત હૈ ચારખ વા કે વહેં રોઝે કયામત હૈ,
 ખડા અંબેર હૈ—હોતી નહીં જસકી સહર બરસોં.
 રકીબે રશીયા ને તફરકા ડાલા ખુદા માલુમ,
 કે મુદ્દત તક રહી હમ પર ઇનાયાત કી નબર બરસોં.

બજલે. કપ્પ-તળે-કળાલી—

મય સો જાળિં યા મુસ્તફા કહેતે કહેતે,
ખુલે આંખે સદલે-અદલા કહેતે કહેતે.
કીયા જુબ્બ કાતીલને રૂક રૂક અયસા,
જાળાં થઇ ગઈ મરહુમા કહેતે કહેતે.
મય વલવયલ પઢને લગા બેખુદીમેં,
તેરી જુલ્ફાકા માંજરા કહેતે કહેતે.
હુધ સેકડો મુશકીલ મેરી આશાં,
કકત એક મુશકીલ-કુશા કહેતે કહેતે.
અદબસે જાળાં થામ કર રહે ગયા મય,
હુખીબે ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે.
પહોંચ જાળિં યા-રખ મદીનેમેં મંચબી,
ધસી તરેહ સદલે-અદલા કહેતે કહેતે.
સખાં તુંહી લે ચલ મદીનેમે મુજકો,
બહોત દીન હુવે મુસ્તફા કહેતે કહેતે.

જાળાં ખુશક હોયા ખુદા રહેતે રહેતે,
નિકલ જાગ્યે દમ મુસ્તફા કહેતે કહેતે.
તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રખ,
મદીનેમેં સદલે અદલા કહેતે કહેતે.
હુવા તુર પર રો અખ મૂશાકો અયસા,
જાળાં રૂક ગઈ મુદ્દઅયા કહેતે કહેતે.
મોહઅતમેં કામીલ હુવે ધખને હયદર,
પીર કર દીયા સર રજા કહેતે કહેતે.
મઝા હો મહેસરમેં કુજ મુજસે પુછે,
મેં હો જાળિં ચૂપ મુતુફા કહેતે કહેતે.
ગદાઇસે શાહી મીલી રૂખકો અખ,
યે રતખા મીલા મુસ્તફા કહેતે કહેતે.

ગઝલે-કાદેરી—

(જો મોહમ્મદ સઠ કે ગુલામોમેં ગીના જાતા હે.)

આજ જો જુકે પયંબરકા પદા જાતા હે,
મુશકો અંબરસે મકાં સારા બસા જાતા હે.
ઉસકી તોફીર મલાયક બી કીયા કરતે હેં,
બજમે મીલ દે પયંબરમેં જો આ જાતા હે.
નાત ખ્વાનોંકી ઝખાંપર હે જો વસકે અહેમદ,
ગુંચાએ દીલ મેર સુન સુનકે ખીલા જાતા હે.
કયું ન હમ જુકે નખી ખાસ ઇબાદત સમજેં,
જખકે કામેમેં મદીનેમેં પદા જાતા હે.
યા રસુલે અરબી મેરી ઝખાંસે સુનકર,
દુશમને દીન અદાવતસે જલા જાતા હે.
કોન કેહતા હે મર જાતે હે શયદાએ નખી,
વો તો ફીરદોસમેં જાંદાહી ચલા જાતા હે.
કાદેરી રિદવી દીલાવરકો ખુલા તુ શાહ,
હિંદમેં હિજકે સદમેસે મીટા જાતા હે.

ગઝલે-તાલીએ દીદાર—તજે-કબ્વાલી—

જખ ઈશકેં મોહમ્મદને, સીનેમે ખીના ડાલી,
તસવીરે સીયહ કારી, જુલમતકી મીટા ડાલી.
રહુમતકી નઝર તુમને, મુજહ આસીપે જખાડાલી,
ખીગડી દુધ મહશરમે, હર ખાત ખીના ડાલી.
થી મીસરકી ગલીયોં મે યુસુફકી ફકત ગુદરત,
પર હુસને મોહમ્મદને એક ધુમ મચા ડાલી.
અદલાહ હુવા આશીક-જામન બને કાસીદ
જો ખાત ન દેખાથી વોહ ખાત દેખા ડાલી.

ગુલશને રેહમત-તર્જે-કબાલી. “શાને મોહંમદ”

પડોહ કલમા મોહંમદકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.

કરો ઇશલામકો કાઇમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.

કરો જન્મતમે ધર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.

મોહંમદકો કરો રાજી, મોહંમદ નામ લે લેકર.

તુમ્હે અય મામીનો લાઝીમ-હય હો હઝરતકી ઉમ્મતમે.

બખ્શો દીનકા ડંકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.

ઉમર ફારૂકને કયસા, મીટાયા કુરુ ગુલમતકો.

જગાયા દીન-એહમદકા, મોહંમદ લે નામ લે લેકર.

ઈસી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગયો થે ગારે તીરહામે.

સહાબાને બહોત દુઝા, મોહંમદ નામ લે લેકર.

ચહી હે આરઝુ મેરી, કે જા હઝરત કે રવઝે પર.

કરે વાં શુક્રા સીજદા મોહંમદ નામ લે લેકર.

દરે જન્મત મે પુજા જાયગા-હો કીસીકી ઉમ્મત મે.

ખતાઉં મેં નખી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.

ગઝલે, કલયર-શાને મીરાં.

યલો અલ દોસ્તો દેખો સખાવત મેરે મીરાંકી.

હય કયસી ખુશનુમા ધર ધર બશારત મેરે મીરાંકી.

મસીહાસે ન હો અચ્છા મરજ ઉસકોબી દમ બરમે,

કરે હેં હાફ સરતાપા હીફાઝત મેરે મીરાંકી.

અગર લીખ્યા ન હો કીસમતમે જસકે લોહ પર કુચબી,

ઉતેબી દાદ દેતી હયે સુજાવત મેરે મીરાંકી.

કફનસે ઉસે ઉઠ ખડા હીંદુકા લાસા એકદમ ભરમે,

હુમ જાય ઉસકી મૈયત પર ઇસારત મેરે મીરાંકી.

અલી કીયા ખુળ પાયા હેઅ વસીલા મેરે મીરાંકા,

કયામતમે બી હયે હમકો હીમાયત મેરે મીરાંકી.

ગઝલે-શાયક—

ઘરકે નખીને જામ એક અયસા પીલા દીઆ
 મસ્ત જમાલે આહુમદે મુરસીલ ખના દીઆ
 વોહ વેહશત જુવુંકા હય મુઝનાવતવામેં જોર
 નાલા કીયા અર્શે મોઅલ્લા હીલા દીઆ
 મેઅરાજકી વોહ શખ વોહ મહુમદકા બાંકપન
 અંદાજે મુસ્તુફાઇને મજનુ ખના દીઆ
 પહોંચ્યા દીઆ ન શહરે અરબમેં નખીકે પાસ
 મેરે ખુદાને શીર મુઝે દુન્યામેં કયા દીઆ
 હાથ આયા બોસએ કદે પાયે મોહુમદી
 અપને કો હમને ખાકમેં જીસ દમ મીલા દીઆ
 મજગાન મુસ્તુફાકા હય હરદમ મુઝે ખ્યાલ
 તીરોંકા મેને દિલકો નશાના ખના દીઆ
 શાયક વહી કહુગા કયામતમેં દેખના
 ઘરકે મોહુમદીને યહાંબી મગ્ન દીઆ.

“જોગીકા બરન.” ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર.

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર,
 મસજીદમેં બને મુદ્દાં તો મંદરમેં પુગ્ગરી,
 દરગાહેમેં મેં સગ્નદહ નશીબનકે યુગ્ગરી,
 હર નગરીમેં હુંદા કીયા બન બનકે બીકારી.
 કયા કયા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા
 પંડીત બી જફરહાબી સોયેને બી ખુલાએ,
 સયારે સનાંસો કો બી દીન અપને દીખાએ.
 હર આમીલો કામીલ સે વજીદે બી પગાએ,
 કયા કયા ન મતન કરે યુઝા તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા

मजनुं की तरह फिरता हूं आवार हसा अन अन,
 धिंश आतशे हीजरां में जला जता हे तन मन.
 उस पुत की मोहज्जतमें जना शीकले जरहमन,
 मोनुद रंगे हय मेरी गुनारकी आतर.—जेगीका०
 ना कुछ में पाया न उसे जागे अर्ज में,
 कुआयेमें भी दुंढा उसे कारीके मधां में.
 मसज्जद में भीला और न भीला कुये पुतामें,
 हर हर मय दिरा अपने जरीदगारकी आतीर.—जेगीका०
 रहमतसे नहि याहीये दीवदार कीनारा,
 मुददत से दीये जसेहुं मय शयदा तुम्हारा.
 दीवलाह पुआ आतशे हीजरां का शरारा,
 जेयन हुवा जता हूं दिहारकी आतीर.—जेगीका०

गजल—

—:≡:—

दुरन्त नभीका गरम जे आगर हो गया
 पुद सानेअ अजलबी जरीददार हो गया
 जय एक गुल्ई अलुमंद मुजतार हो गया
 दितबी हमारे लुकमें सभे नार हो गया
 जलवा दीपाये अय तो पुदाके दीये नभी
 मुजतर ज्वादा हदसे दीले नार हो गया
 जलदी पुताये मुज्जे अरम्भ में मेरे रसुल
 मेजर में तो हौदसे सरकार हो गया
 क्या मोक्ष उसका दश्रमे भीजके तोलना
 पक्षेपे जसके अलुमंद मुजतार हो गया
 अंक बार जसने देभी तेरी शीकल आंदसी
 सो जनसे बाह तेरा जरीदार हो गया

આમ બહાર તાળ હુએ જન્મહાએ દીલ
 શીર સખ્ત મેરે સાનેકા ગુલજર હો ગયા
 મહરમ તેરે રહમસે રહતા મેરે રહીમ
 અચ્છા હુઆ જો મેં બી ગુનેહગાર હો ગયા
 ખાદીમ જો સમજે અપનેકો મખદુમ હય વહી
 ડાલા વોહ ઝુક ગયા જો સમરદાર હો ગયા.
 શાયક હય તુમી દીદકા તાલીમ ખખર નહીં
 મુસાકા હાલ ક્યા હમે દીદાર હો ગયા

ગઝલે-સુમતાજ— —:====:

મય વારી તેરી માહની રૂપ વાલે,
 મુઝે બી દુવારે પર આને ખુલાસે.
 પડી આકે મઝધાર નૈયા હમારી.
 નહીં કોઈ તુઝ બિન જો આકર બચાલે.
 જો તું આગે નયનાં મે તુઝકો બિદાલું,
 હ જોગન બિપત અપની તુઝકો સુના લે.
 લગી મન મે આસા હય દીન-રૈન પ્યારે
 ગલી મે તોરી અપની બિસ્ત્ર જમા લે.
 ગયે જગ્ગ સે પ્રીતમ ન સુધ લી હમારી,
 પહું પૈયા આકર ખખર યા જરા લે
 દરશન આકે સુપને મે જર તુમ દીખાઆ,
 હુ દાસી તેરી મનકા ચિન્તા મિટા લે.
 તુઝે દુહા ચારો દીશા તુ ક્યાં ના પાયા,
 પીયા પડ ગયે પાંચ મે અખ તો છાલે
 ન ધર મ લગે દીલ ન સદરા મે બદલે,
 કોઈ એસે ચુશી કો ક્યાં કર સિંમાલે.
 ચલો અપતો “સુમતાજ” પ્રીતમ નગરા,
 વહાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે

:—અમારા તરફથી જહાર પહેલી—:

ગઝલ કંવાલીની પ્રખ્યાત બુકે

નામ—

કીમત રૂ. આ

ગઝલે-હિન્દ (અસલ) મોહરી	,,	૧—૦
ગઝલે-મેદીલ ઉર્ફે પરસ્તાને કંવાલી	,,	૦—૧૦
ઝવહરે-મહેદીલ યાની પરસ્તાને ગૌહર	,,	૦—૧૦
ગઝલે-હિન્દ ભા. ૧-૨ સાથેની	,,	૦—૪
ગઝલે અત્તાર યાને મોતીની માળા	,,	૦—૪
સયરે ચમન યાને બાગે-દીલા-રામ	,,	૦—૪
દરબારે મહેદીલ (નર્મ ગઝલ કંવાલી)	,,	૦—૪
માશુકે મેદીલ યાને બાગે ગુલશન	,,	૦—૪—૦
ગઝલે હિન્દ (ઝોટી)	,,	૦—૨—૦
ગઝલે રોશન	,,	૦—૨—૦
ગઝલે દીલરૂબા	,,	૦—૨—૦
ગઝલે મહુતાબ	,,	૦—૨—૦
ગઝલે કોહિનુર	,,	૦—૨—૦
બાગે ઈરમ	,,	૦—૨—૦
પરસ્તાને મહેદીલ યાને ગઝલે દીલ આરામ	,,	૦—૨—૦
હરીનાદા મુજરા ઉર્ફે ફુલોદા ગજરા	,,	૦—૨—૦
બાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેટી	,,	૦—૨—૦
ગઝલે ગૌહર યાને મેદીલે જૌહર	,,	૦—૨—૦
માશુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ	,,	૦—૨—૦

દરેક બુકે વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે. કીમત ઉપરાંત ટપાલ ખર્ચ વધુ — માલનેદા પત્તા—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર

૪૦ રાણીનગર, મેઈનરોડ-સુરત.

આ બુક-સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજવાળી પોળ, અનાવિલ લોગની બાજુમાં આવેલા આ “અનાવિલ બંધ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રીન્ટિંગ દ્વારા તૈયાર નાયકે છાપી.

